

24 МАЙ – ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА И НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ

WWW . MEDUNIVERSITY - PLOVDIV . BG

посветени на
хуманността

АУДИТОРИЯ МЕДИКА

май, 2014 г.
година III, брой 10

ИЗДАНИЕТО СЕ
РАЗПРОСТРАНЯВА
БЕЗПЛАТНО

ВЕСТНИК НА МЕДИЦИНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ – ПЛОВДИВ

КОЛОНКА НА РЕКТОРА

Проф. д-р Ст. Костянев, д-мн,
ректор на МУ – Пловдив

Скъпи приятели,
Най-малко три са нещата, необходими за успешния учен: да работи като луд, да умее да пише и да презентира убедително. Тук си позволявам да дам десет (полу)сервизни съвета към младите лектори.

Десет съвета към младия лектор

Ако искате постоянно да сте интересен на публиката, постоянно сменяйте публиката.

Никоя тема не предизвиква такова оживление сред публиката, както темата за секса. Но това е последното спасение за лектора, който приспива аудиторията.

Не може да бъде голям лектор онзи, който не излъчва ентузиазъм за трима и оптимизъм за петима.

Някои лектори държат ръката си в джоба по време на лекции. В това няма нищо лошо, стига да не извършват с нея ритуални движения.

Лекторът трябва да си дава вид, че може да обясни всичко, независимо дали го разбира, или не. Защото е артист!

За темпото на лектора по време на лекция важи
на стр. 2

„Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви,
с книжовността, таз сила нова,
съдбините си ти поднови!

Върви към мощната Просвета!
В световните борби върви,
от длъжност неизменно воден –
и Бог ще те благослови!

Напред! Науката е слънце,
което във душите греи!
Напред! Народността не пада
там, дето знанъето живей!...“

24 МАЙ – РАЗМИСЛИ ЗА СПОМЕНИТЕ, ВЪПРОСИТЕ И... НАДЕЖДИТЕ

Проф. д-р Мариана Мурджева,
зам.-ректор МСПД, МУ –
Пловдив

„Спасявайки делото на
св.св. Кирил и Методий,

България е заслужила признателността и уважението не само на славянските народи, но и на света. И това ще бъде така, докато човечеството влага истинско съдържание в

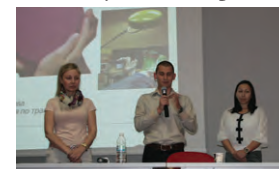
думите напредък, култура и човечност...“

проф. Розге Бернар
Деня на българската
просвета и култура и на
на стр. 4

СЕДМИЦАТА НА МЕДИЦИНСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ СТАВА ТРАДИЦИОННА

От 12 до 15 май за втора поредна година се проведе „Седмица на медицинското образование“, организирана от Асоциацията на студентите медици (АСМ) – Пловдив и Студентския съвет.

„Седмицата“ е инициатива на Европейската асоциация на студентите по медицина (EMSA). Целта е да се поддържа интересът на бъдещите лекари по теми и въпроси, които не се разглеждат достатъчно задълбочено в учебния процес.

Организаторите

Кампанията е под формата на лекции. Всеки ден се застъпваха различни въпроси от медицината. Събитието се радваше на интерес от страна на студенти от всички специалности.

В последния ден студентите представиха свои разработки и реферати под формата на постери. Голям интерес предизвикаха двата workshop-a – за ЕКГ и КТР.

Забавната част – викторината MED Quiz, беше завършекът на тазгодишната „Седмица на медицинското образование“. Студенти от всички курсове и специалности, формирали отбори от 4 човека, се надпреварваха по знания в клуб „Библиотеката“.

КОЛОНКА НА РЕКТОРА

от стр. 1
правило от секса: Бавно е по-добре от бързо, но много бавно е по-лошо от много бързо.

За да бъде добър един лектор, той няма нужда да изглежда като *Брат Пум*, нито да има интелекта на *Айнциайн*. Защото той (лекторът) носи 99,9% от техните гени.

Най-сигурният начин да задържите студентите в аудиторията, е, като направите лекциите си блестящи и ги проверявате за присъствие всеки път.

Лекциите са хамалогия, която само любовта към преподаваната дисциплина и към студентите може да превърне в мисия.

„Аз съм много, много добър лектор!“ – това е мантрата на всеки добър лектор.

Съюзът на учените в България в рамките на проекта K-TRIO2 (Role of Researchers in the Triangle of Knowledge), финансиран по програмата на Европейската комисия за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“, обявява

КОНКУРС ЗА ПОЕЗИЯ ОТ БЪЛГАРСКИ УЧЕНИ И ДОКТОРАНТИ.

В конкурса може да се участва с три стихотворения (може и публикувани, като се цитира източникът) на български език.

Подбраните от компетентно жури стихотворения ще бъдат отпечатани в сборника „Съпки 7“, който ще бъде разпространяван по време на Нощта на учените 2014 г. в София и в други градове в България.

Изпращайте вашите материали на адрес:

lazarova@usb-bg.org

с копие до

pera.lazarova@gmail.com

Краен срок:

15 юни 2014 г.

За допълнителна информация:

(02) 943 30 22;

0887 853 234.

ОТНОВО „НОЩ НА УЧЕНИТЕ“

На 26 септември 2014 г. в МУ – Пловдив отново ще се проведе Нощ на учените като част от европейската инициатива за популяризиране на науката и личността на учените и привличане на младите хора към научна кариера.

Представяме основните събития и ви каним да се включите в подготовката и реализацията им.

ПЪТУВАЩА АКАДЕМИЯ

Докторанти и млади учени ще изнесат лекции на тема „Мистерните на човешкия мозък и тяло“ в пловдивски училища.

За информация и участие:

г-л. ас. М. Драганова-Филипова, дб, biology.mu.plovdiv@gmail.com, тел. 602 993

ДЕБАТ „ЧОВЕШКИЯТ МОЗЪК – ОТВЪД ГРАНИЦИТЕ НА ПОЗНАНИЕТО“

Традиционният дебат в Европейската година на човешкия мозък е посветен на невронауката и предизвикателството да помечтаем отвъд постиженията на съвременната наука.

За информация и участие:

проф. Ст. Сивков, дм, st.sivkov@yahoo.com, 602277
проф. Др. Стоянов, stojanovp@pisevski@gmail.com, 0887972330

ПЕТЪЧНО СОАРЕ „ХРАНА ЗА РАЗМИСЪЛ“

Да споделим петъчната вечер с учените на МУ – Пловдив в няколко забавни формата:

За информация и участие:

Танцувай с мен – ас. В. Андонова, ФФ, andonova_v@abv.bg, 0888603272

Артателие – споделете своето хоби, организирайте работилница – Н. Тонева, rector_office@meduniversity-plovdiv.bg, 0882 512922

Клуб „Интелигентност“ – очакваме координати на докторантите по психиатрия

Градинско парти и коктейл „Храна за мозъка“ – д-р Ст. Мандаджиева, stmandadzheva@pathophysiology.info, 0888132635

Бъдете в центъра на събитията в Нощта на учените 2014!

Проф. д-р В. Сарафян, дм, дмн
Зам.-ректор НИЦ

ИНИЦИАТИВА В СВЕТОВНИЯ ДЕН НА ЗДРАВЕТО

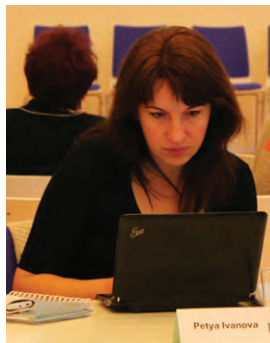
Участници в инициативата

7 април е професионалният празник на работещите в здравеопазването. На тази дата се чества и Световният ден на здравето. Това е глобална инициатива, която приканва световните лидери и обикновените хора във всички страни да се фокусират върху едно здравно предизвикателство със световна значимост.

Асоциацията на студентите по фармация в България (АСФБ) в партньорство с други студентски асоциации в страната отбелязаха по нестандартен начин празника на здравния работник и Световния ден на здравето. АСФБ с президент Георги Вълчев отвори пщандове за безплатни плодове пред централна поща на територията на МУ – Пловдив, които бяха раздавани на случайни минувачи. Освен здравословен плод те получиха и брошури с информация за здравословно хранене, в които се акцентира върху проблемите, свързани с наднорменото тегло.

Атанас Тошев, студент II курс, ФФ

ПЕТЯ ИВАНОВА – КООРДИНАТОР НА ENM

От 9 до 12 април 2014 г. в Университета по приложни науки в гр. Лайден, Нидерландия, се проведе 22-рата управленска конференция на Европейския сестрински модул /ENM/. Той е създаден през 1994 г. в Лунс, Съсекс, Великобритания, по препоръка на Европейския съюз и по инициатива на Университета в Брийтън, Великобритания. В модула участват тридесет медицински колежа и университети от Белгия, Великобритания, Испания, България, Германия, Сърбия, Македония, Дания, Швеция, Норвегия, Холандия, Русия, Румъния, Португалия и Швейцария.

Европейският сестрински модул е създаден, за да осигури структурирана рамка за международен студентски обмен, който да даде възможност за придобиване на максима-

лен обем професионални знания за двуседмичен период на международно обучение. Ежегодно на 12 студенти от всички партньорски институции се присъжда финансова помощ в размер на 350 евро. ENM се финансира от таксите за членство на всички университети, колежи и висши училища, включени в мрежата.

Медицинският колеж към Медицинския университет – Пловдив е член на ENM от 1995 г. За 21-годишното си членство колежът е приел повече от 200 чуждестранни студенти и е бил домакин на две от ежегодните управленски конференции – през 1997 г. и през 2007 г.

По време на тазгодишната среща в гр. Лейден за координатор на ENM беше избрана Петя Иванова, експерт по международна дейност за Медицинския колеж. Досега тя беше финансов отговорник в модула и осъществяваше контролна дейност по всички разплащания в организацията. По време на тригодишния си мандат г-жа Иванова ще ръководи работните срещи по време на конференции и ще отговаря за разпределянето на студентските групи по институции. *АМ*

НОВА ФУНКЦИОНАЛНОСТ НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦАТА НА ЦЕНТЪРА ЗА КАРИЕРНО РАЗВИТИЕ

Със съдействието на глобалната търсачка за работа JOOBLE в раздел „Кариерен център“ на интернет страницата на МУ – Пловдив е създаден прозорец „Актуални обяви за работа“. В него са публикувани всички сайтове за работа в България (jobs.bg, jobtiger.bg, rabota.bg и др.) и обяви за професионалните направления, по които обучава университетът.

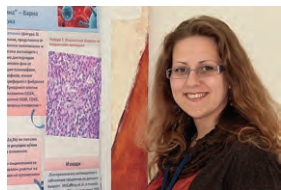
В същия раздел е създаден подраздел „Търсене на работа“, в който след въвеждане на длъжност/позиция и град/държава се появяват всички обяви (в България и в чужбина) по въведените критерии.

ПОСТЕРНА СЕСИЯ 2014

На 11.04.2014 г. се откри постерна сесия, част от конкурса „Наука и младост“, организиран от МНД „Асклепий“. Бяха представени разработки за редки заболявания, болести в областта на дерматологията, урологията, травматологията, кардиологията, диетологията и др. Интересна беше разработката на М. Ангелова и Д. Красмирова на тема: „Съществува ли болестта на студента по медицина в България?“. А разработката на Д. Петров, Е. Енчев и Г. Петрова на тема „Автентикация на медицинските специалисти, работещи във високотехнологичните болници в България“ събуди интереса на журито. Не липсваха и традиционните разработки в сферата на ендокринологията. Постерната сесия с всяка изминала година се утвърждава като поле за нестандартна изява на млади и креативни учени. *АМ*

„НАУКА И МЛАДОСТ“ – след форума

Редакцията на вестник „Аудитория медицина“ предлага на своите читатели мнения на участници от други университети във форума „Наука и младост“.

Стела Димитрова,
VI курс стажант-лекар,
МУ – Варна

Участвам в „Наука и младост“ с презентация и постер. Презентацията е съвместна с моя колежка. Дойдохме тук заедно с други колеги, които вече са участвали в предходни години. Това ми е първото участие. Те много ми говореха за конкурса тук. Казаха много добри неща и отзиви. И понеже отдавна искам да участвам в научни студентски конференции, сметнах, че това е много добра въз-

можност.

Презентацията ми е на хематологична тема, а постерът е клиничен случай рядко заболяване – лангерхансова хистеоицитоза.

Бих участвала и следващата година. Надявам се през 2015 г. да бъда специализант или докторант и да участвам отново в конкурса, в областта, която ми е интересна.

Тук, в МУ – Пловдив, организацията е много добра. Конкурсът е на високо ниво, колегите са много отзивчиви. Представят се интересни случаи. От страна на колегите има интерес към нашите презентации и от наша страна към техните. Това е важното.

AM

Д-р. Красимир Костов, асистент в катедра „Физиология и патофизиология“, МУ – Плевен

Д-р Костов как оценявате организацията на тазгодишния конкурс „Наука и младост“?

Аз съм участник в почти всички сесии от началото и съм изключително възхитен от цялостната организация. Винаги ми е приятно да идвам в Пловдив за конкурса „Наука и младост“ и бих участвал, докато имам възможност, поне относно възрастовите ограничения. Цялостната организация е перфектна, бих казал, от това повече няма какво да се желае.

Има ли граници науката и откъде идва вдъхновението за нея?

Не само науката, но и човекът е безграничен. Аз се занимавам и с патофизиология, а съм и психиатър – имам такава специалност, тъй като и това също ме интересува. Мога да ви кажа, че човешките възможности са безгранични, да не говорим и за научните постижения. Това е един необятен космос, който е неповторим, и никога няма да престанат новите открития, които ще възникват занапред.

Какво ще кажете за конкуренцията? „Наука и младост“ е конкурс.

Конкуренцията е важно нещо. Тя стои в основата на развитието. С всяка изминала година нивото нараства и това би било предпоставка за едно надграждане на самите участници. Смятам, че е ползотворно да има конкуренция между участниците и спортна основа на презентацията.

А според Вас имате ли доклади, които да се отличават от другите?

Очевидно е, че има такива, има някои, които са доста високо специализирани, други – не чак толкова. Всеки е специалист в своята област и това е очевидно. Личи сериозната подготовка. Възрастовият диапазон на участие е от студенти до завършили лекари, които са с дългогодишен стаж, и това е очевидно и неизбежно.

AM

Даниела Красимирова,
V курс, МУ – Варна

Какво те накара да дойдеш в МУ – Пловдив и да участваш в този конкурс?

За втора година участвам във Вашия конкурс. Миналата година бях впечатлена от организацията, от нивото на представяне на всички колеги: от Пловдив, Плевен и от Стара Загора. Затова реших тази година да дойда повторно. Конкурсът се организира през април – световен месец за борба със саркоидозата. Аз участвам с теми, свързани с това заболяване и редки клинични случаи.

Как оценяваш организацията на конкурса?

6+! В сравнение с миналогодишната е дори още по-добре.

Смяташ ли да участваш отново?

Догодина ми е последният курс на обучение. Смятам отново да дойда и пак да представя разработка на интересен клиничен случай на саркоидозата или друго рядко заболяване от областта на интерната.

Какво те кара да търсиш истината?

По принцип стремим се към развитие и показването на фактите в дадена медицинска област таква, каквито са, трябва да е основна цел на студентите по медицина. Ако от рано се научим да пишем и да правим постери и презентации, а също и да ги представяме, без да се притесняваме, би ни било много полезно.

AM

137 МАГИСТЪР-ФАРМАЦЕВТИ ОТ ШЕСТИ ВИПУСК

Промоцията на 137-те дипломанти от випуск `2014 на Фармацевтичния факултет към МУ – Пловдив беше на 25 април в залата на Градския дом на културата.

Специалността „Фармация“ се наложи в Пловдив като една от най-привлекателните и интересът към нея непрекъснато расте. Според декана доц. Луканов: „От Авицена и Гален до наши дни хората се обръщат към фармацевта от болка, но с доверие и търсят надежда“. За малките специалности придобитата специалност е в максимална степен пазарно ориентирана и реализацията им е гарантирана. Тазгодишният випуск се отличава с най-много чуждестранни завършили граждани – 59 (от Турция, Гърция, Македония и Албания).

За първи път сред дипломантите на Фармацевтичния факултет има пълен отличник – това е Теодора Станкова. Тя беше награден от ректора с плакет „Златен Гален“. В своето слово от името на абсолвентите Теодора изказа дълбок поклон и огромна благодарност към целия екип от преподавателите на факултета: „Те не просто предадоха знанията си, а и значими морални и житейски уроци, с които изваяха и човешкия ни лик, без който е невъзможно да станем добри професионалисти, защото фармацевтичната професия е човешка мисия. Да бъдеш фармацевт, не означава само да отпуснеш лекарства, а много повече – да подаряваш здраве, спокойствие, разбиране и грижа.“

Парични награди получиха шестимата отличници на випуска. Честта да чете Клетвата имаше магистър-фармацевт Велина Стрикова.

Водещ на церемонията бе деканът на факултета – доц. д-р Л. Луканов, дх, а промотор – проф. д-р М. Каранванова, дмн, дългогодишен преподавател от катедра „Фармакология и лекарствена токсикология“.

Ректорът на университета проф. Стефан Костянев поздравя дипломантите от името на академичната колегия с края на академичното образование и началото на професионалния живот. Той подчерта, че младите фармацевти още много пъти ще се връщат към учебниците и лекциите. Колкото повече напредват в професията, толкова повече ще нараства необходимостта от нови знания. „Както морето не може да се претълни от реките, които се вливат в него (Еклезиаст), така и студентската глава не може да се претълни със знания“ – направи аналогия от трибуната проф. Костянев. Ректорът допълни: „Вашето обучение не спира до тук, защото фармацевтите на бъдещето няма само да продават лекарства, Вие сте тези, които ще издигнат контактите с лекарите и пациентите на ново ниво.“

Празникът беше изключително тържествен за родителите, гостите и дипломантите. За първи път събитие на университетта се провежда в обновения Градски дом на културата „Борис Христов“. На тържеството присъстваха още председателят на БФС – проф. И. Гетов, ректорът на АМТИИ – проф. М. Василев и представители на фармацевтични компании.

Ваня Гюлиня

ЛИЦЕ НА БРОЯ:

Рубрика, подготвена от
Ваня Гюлини

Няма начин да не сте го забелязвали – Костадин Костадинов или както го наричат всички Коцето. Той е в епицентъра на всичко динамично и интересно, което става в МУ. За един мандат беше председател

ХЕЙТЪРЪТ С НАЙ-МИЛОВИДНА ФИЗИОНОМИЯ

След спечелването на трето място от финала на FameLab (Лаборатория за слава)

на СС, но като че ли не му хареса много и реши да наблегне на ученето. Но Коцето си е „самоходно приклячение“ и вечно привлича най-интересните неща да се случват точно на него. Най-свежата му авантюра е участието в конкурса за атрактивна наука FameLab. Ето какво сподели, докато чакаше за лекция по „Образна“ при проф. Велкова.

КК: „Всичко започна, когато попаднах на информация за конкурса FameLab. Веднага ми стана интересно. Разгледах клиповете в мрежата от предходните издания и реших: мога да се спра

вя и по-добре.

Този световен конкурс за атрактивно представяне на науката в рамките на 3-минутно изпълнение на сцена се организира от Британския съвет и има за цел да привлече младите хора от света на науката да говорят за и чрез нея по достъпен и забавен начин. Предизвикателството е как на пръв поглед сложни въпроси могат да бъдат обяснени по съвсем кратък и разбираем начин. Привлече ме и фактът, че не се допуска участието с традиционната за нас презентация (.ppt), но можеш да ползваш каквито искаш други средства. Обожявам странностите и чудатости-

те. Непосредствено след това разбрах, че от PR отдела на университета е организирана предварителна информационна среща за анонсиране старта на конкурса през 2014 и представяне на правилата, на която естествено присъствах. Вече бях взел решение да участвам и супер се нахъсах още преди срещата.

Последва предварителният кастинг в Пловдив, явих се и заех първо място.

Нашият герой се впусна и в това приключение на единствения по рода си конкурс FameLab, който за 8-ма поредна година търсеше българско лице на науката сред онези млади учени, чиято страст към науката може да зарази хора от най-различни възрасти и професии. Това става чрез трите златни правила на „Лаборатория за слава – FameLab“: съдържание, яснота, харизма, – а Коцето си ги има вродени. И наистина, с представянето си на кастинга Коцето получи най-много аплодисменти, съвсем заслужено. Темата за апоптозата той разказа едновременно като приказка, турски сериал и ритуално самоубийство. Нашият чаровник покори публиката и за всички ни още тогава стана ясно, че той ще е фаворит. И какво стана после?

КК: „За един уикенд (25 – 27 април) се проведе и специално организиран в град Девин майсторски клас. Подготовката премина под ръководството на професора по научна комуникация Франк Бърнет – един от основателите на конкурса, биохимик и невроендокринолог. Общуването с този бележит учен беше уникално за мен. Между другото той е известен като най-гръмогласния професор на Острова – силата на гласа му достига до 120 децибела, което е колкото шумът от излитащ самолет, в което се убедих лично. Спокойно може да говори в нашата първа аудитория без микрофон и ще го чуват и в трета.“

Финалът на FameLab

беше в рамките на Софийския фестивал на науката – 8 – 11 май 2014 г. и се предаваше онлайн на 9 май 2014. Водеца на финала беше Мария Силвестър. Участваха 11 човека. В журито имаше двама физици, биолог и журналист. Нашето момче зае трето място в класацията на журито.

КК: „За съжаление, микрофонът ми се скапа на сцената и затова се наложи да открадна този на Мария Силвестър. Говорих за ендорфините, като направих аналогия със стреса по принцип и как и защо пловдивчани сме защитени от него. Помощното ми илюстративно средство беше... – е това никога няма да се сетите – руло тоалетна хартия... Залата се заливаше от смях, докато бях на сцената. Не се притеснявах и се радвах, че представих университета в топ 3. Не е като да си „top of the top“, но преживяването беше страхотно.“

След финала се срещаме с Коцето. Той е в поредната акция – този път за „Седмница на медицинското образование“ (12 – 15 април 2014). Докато този наш „супер-активист“ препуска с неизчерпаема енергия от задача в задача и увлича всички около себе си, едва ли намира време много-много за учене. Чудя се как успява.

КК: „Старая се да намирам време и за учене, но по-следък изцяло посвещавам на четене само уикендите, което си е малко, знам, но в момента съм отдаден на клиничната практика. Вече директно работим с пациенти – истински, живи, не макети. А това за мен винаги е било на първо място.“

Е, време е да поясним защо си „хейтър“? Чак толкова ли си свикнал всичко първо да критикуваш? И какво те дразни най-много?

КК: „Винаги мога да намеря кукура на всеки и често не си го премълчавам. Но

24 МАЙ – РАЗМИСЛИ ЗА СПОМЕНИТЕ, ВЪПРОСИТЕ...

от стр. 1

славянската писменост – специалната дата 24 май, свързвам с безброй спомени – от последния учебен ден в първи клас, който бележи началното ограмотяване на седемгодишните малчугани в българската писменост; традиционното изпращане на абитуриентите; някогашните манифестации – шествия на учители и ученици, гордо демонстриращи принадлежността си към образователната система в страната; до празничния обяд в къщи с жизнерадостната и вдъхновена атмосфера на майския ден. Сега, освен спомените, съм връхлетяна от мъничко тъжни емоции и напирани въпроси: *къде изгубихме стимула за качество в нашето образование и допускахме нашите ученици и студенти да подценяват езиковата компетентност? Докога ще продължава растящата незряемост на българите? Защо образователните хора в България стават обект на подигравки, че не са намерили път към лесно и бързо забогатяване? Защо висшето образование у нас е цел за получаване на диплома, а не на знания и стремиме към качествена реализация в образователна и/или научна сфера? Възможно ли е български ученици и граждани*

да не знаят Химна на българската просвета и какво са направили солуниските братя и българските просветни дейци като Паисий Хилендарски, Неофит Рилски, Найдено Геров, Йоаким Груев и десетки други?

Израсла съм в семейство на гимназиална учителка и лекар – академичен преподавател, в което просветата е била неизбежна необходимост за развитието на децата. Като резултат на тази семейна среда винаги съм таяла преклонение пред националната идентичност, науката и културата, както и дълбоко уважение към качеството на образованието. Затова не преставам да се изумявам и огорчавам, че ученици, студенти, юристи, лекари, журналисти, научни работници и актьори, претендиращи да бъдат „интелектуалци“, допускат груби грешки в разговор и писменост, а смятат това за „несъществен пропуск“. Все по-трудно срещам насочени към мен доклади, заявления, проекти и изпитни работи, без да установя правописна грешка, пропуснат или не на място поставен пълен член, неотделени подчинени изречения, слети думи, тежка и тромава структура на

изложението и т.н. А някогашното и дисертационите, които получавам за рецензии, изобилстват от толкова много правописни и граматични пропуски, че се чудя дали въобще авторът е писал материала и чак се чувствам неудобно, че го чета. Но страшно е и другото – липсата на култура и лъчезарност във взаимоотношенията; неосъзнаването, че писмеността и речта ни са дарени, за да улесняваме общуването си, да бъдат извор на удовлетворение, обич и човечност, а не да изразяваме фалш и лицемерие.

И все пак тези мисли не следва да бъдат повод за помрачаване на празника на създателите на глаголицата, която е основа на кирилицата, използвана от 200 млн. души по света – българи, сърби, македонци, черногорци, руснаци, украинци, белоруси, монголци. Защото 24 май е източник на благоговение и национална гордост – за това, че и „ний сме дали нищо на света“. И за надежди, че идващите поколения ще се стремят към посъвършено и искрено общуване, по-голяма жажда за знания и духовно извисяване.

3.05.2014 г.

на стр. 8

Минко Танев, преподавател в ДЕСО, МУ – Пловдив

ПРИЗОРИ

Преоткрив общочовешки
смисъл – векове, епохи в нас ехтят и над хълмовете се
разлиства моята родина, мойт свят.

Как високо стига всеки
порив и се чувствам истински
призван – цялото небе повдига
с поглед чудодесен всемогъщ
титан.

Бликват дървеса – зелени
жрици в българския многолетен
храм и светкавицата на Марица
в промислите ни изгря.

Мария Николова, служител в МУ – Пловдив

МАГИЯ

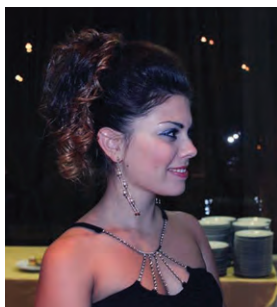
Рисувай ме, поете, рисувай сред поля в картината ти твоя да мога да летя.
Рисувай ме пустиня, изпиваща порои.
По пътищата боси, открити без завон.
И златна и пастелна, зората в мен рани.
Магия от тинтява в очите ми пръсни.
И макове обрুলени, изгарящи рубини – танцуващи невинно.
От ручей нанизвай зърна, отронвай ромон.
Косите ми рисувай от сянката на демон.
Рисувай ме, поете, рисувай ме в жарта.
Под нея аз съм жива, по-жива. Над смъртта.

**КАКВО ВСЪЩНОСТ Е
ДА БЪДЕШ ЛЕКАР?**

(есе)

Петър Мирянов, студент V курс, медицина

За лекаря няма отпуск, нито почивен ден, нито ден, нито нощ! Да бъдеш лекар, означава да си такъв винаги, да си винаги там, където си нужен, да не pestиш сън, сили и средства, за да помогнеш, когато е необходимо и всички надежди са отправени към теб, да си готов на всичко! Независимо от това, лекарите също са хора, също имат чувства и нужди, но едно човешко качество, което би било добре да им е чуждо, няма как да се промени – това да грешим! Казвам го така смело и на най-добрите, колкото и да игнорираме това от разговорите ни. Именно там се крие крайгъланият камък, това, че в един момент се чувстваш „най-добър“ – т.е. самозабравяш се, мислиш се за Бог, но всъщност си човек. Нека всички обучаващи се и посветени в медицинската професия се опитаме да се замислим над това, да потърсим смело своите недостатъци и да се поставяме често на мястото на пациентите си, защото това е единственото, което може да направим за... не, не за себе си, а за тях, защото сме избрали този път, защото доверието и надеждата са отправени към нас, защото ни е дадено право, но и шанс, който не бива да проиграваме. Нека си припомним и посланията в Хипократовата клетва, които много от нас често забравят. Нека всеки от нас открие своя Бог, защото сме хора, а очевидно от лекаря се очаква да е нещо повече, но уви е невъзможно!

Яна Георгиева, студентка II курс, фармация

ЗАПАЗИ МИ...

Запази ми от онези
нашите чудни дни, напоени
със слънце, запази ми от онези
нашите, ухаещи на влюбено
момче, запази ми вечно място –
там дълбоко – в своето
сърце!
Донеси ми радост,
щастие,
но не сълзи!
По пътя не пред мен,
а с мене заедно върви!
Ще ти подаря от своите
мечти
и в едно с твоите,
животът ще лети!
Бъди в мене вечно
влюбено момче,

обичта ти да е чиста,
като на мъничко дете!
Дай ми плам,
от душата си късчета
оставил сам!
Нека се изгубя
в очите ти – море,
превърни ръцете си
в истинско небе!
Запази ми от онези
нашите, чудни дни със сладък
привкус,
запази ми от онези
нашите, омайни нощи
с чуден вкус!

„Дон Кихот“ – фрагмент от рисунка на Пабло Пикасо

Проф. д-р Надежда Маджирова, дмн, психиатър в МУ – Пловдив

Бягство от Ада
сух пастел,
проф. д-р Надежда Маджирова, дмн

Боньо Бонев, лекар

ОДА ЗА БУДИТЕЛЯ

Водач духовен на народа и неотлъчен негов страж,
ти си роден,
за да ни водиш към идеал, не към мираж.
За колебливите си стожер,
пред тях разпръскваш светлина,
народът ни сплотен да може
да има светла бъднина.
С любов зове ме будител,

защото имаш буден взор,
на смелост ти си ни учител,
но не за разпри и терор.
Науката е твоята сила,
просветата е твоят меч,
от векове е тя закрила все с книги, слово,
факти, реч...
ти днес отново си ни нужен,
будителю на съвестта,
да сме единни и задружни във радост, скърби и беда.

Доц. Светла Пачева, дф,
директор на ДЕСО

***

Малка моя земя,
тъй красива,
уханна и свежа.
Светят в теб
имена на светци
и будителн,
на герои
и жертви безмълвни.
Пей за тях
и разказвай,
рисувай!
Нека младите хора
да знаят –
трудно всичко било е,
отречение,
на народа да служиш,
на знание.

ПАЗАЧ НА АНТЕНИ

Поток
от пъстри
легиони
минава
през Земята.
И в миг
разплигат се
еони.
Разтварят
словесата.
Ловец
на звездните
послания,
небесните антени.
И спират
в словонеобята
сърдечните
сирени.
Отколе свише
наредено
най-важно е
сърцето.
И падаща звезда
щом светне,
събужда се
поетът.

Розалия Александрова,
преподавател в ДЕСО

***

Всичко
зрее
в необята.
Радост.
Бола.
Гняв.
И сила.
Ти избираш
от Реката
цвят
за вътрешната
свила.

24 МАЙ 1964

Напредвахме бавно, а пътят се влошаваше все повече. Валеше силно. Четирима лекари от випуск 63 на ВМИ Пловдив, пъляяхме на север през Рижки проход. Малак табела ни отчая съвсем. Намирахме се във Върбишкия. Не ни се връщаше и решихме да продължим. Щастливо решение! След десет километра сърцата ни трепнаха – Медвен. А в центъра на селото ни очакваше най-голямата изненада – двайсетина души бяха застанали пред ниска трибуна и несмуцавани от дъжда, слушаха млад оратор. Ние, четиримата, избягахи от задължителната манифестация в Пловдив, сякохме и тихо се наредохме до тях. Станахме 24! В селото на Захари

Доц. д-р Христо Христов
До 2011 г. работи в Катедрата по физиология на МУ – Пловдив. От 2011 г. е доцент към Катедрата по физиология и патофизиология в МУ – Плевен.

Стоянов! На автора, написал най-българската книга! На най-хубавия Български празник! Поклон, 24 май! Ти си във всяко българско сърце! Трайно и тихо! Без грандиозни манифестации и фойерверки!

Ина Стоицова, дм,
доктор по „Социална медицина и организация на здравеопазването и фармацията“, инспектор следдипломно обучение при МУ – Пловдив

Снимката е на Египетска мумия от I век преди Христа, притежание на Варненския археологически музей. Това е единствената египетска мумия в България, попаднала по неведоми пътища преди много години.

МОИТЕ БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ (есе)

„Българино, знай своя род и език...“ Паисий Хилендарски

Има моменти в живота ни, когато се замисляте неща за нас. Дали това е образованието, или професионалната реализация, или семейството и децата, които ще създадеш, или домът, който ще построиш, или дървото, което ще посадиш и отгледаш... Неща, които ще оставят следа след теб. Най-важното нещо за мен ли? Разбрах го още невръстна, седейки на коленете на дядо и с жадни за знания очи пошивах неговите разкази за нас, българите. Тогава всъщност научих защо, дори на стотици километри от България, в нашето семейство и нашето село се говореше български език, пееха се български песни, спазваха се българските традиции. Разбрах – няма нищо по-важно от това, да знаеш кой си, да познаваш своето минало, своя род и език, своите корени.

Аз съм седмо поколение бесарабска българка. През далечната 1829 година дядо Димо Димов

и шестимата му братя репават да търсят щастие си извън пределите на поробената по онова време България. Те преминават от другата страна на Дунава, за да започнат един нов живот, живот без страх за утрешния ден. Предците ми се заселили в тогавашна Бесарабия, в село Валя Пержей. Поклон пред светлата памет на тези, които и до ден днешен не сме забравили. На този дядо Димо и днес нашето семейство носи фамилията – Димови. От думите на дядо си знам, че моите прадеди са се изселили в Молдова от Сливенския край на България. Много хора тогава са напуснали родните си места и са се заселили в чужди за тях земи, подплашени от отношението на турците в окупираната по онова време от Османската империя България.

Много труд и воля трябва да вложиш, за да започнеш живота си отначало и на чуждо място. Най-свящото нещо за българина е домът му.

Надежда Димова, от Молдова, бесарабска българка, I курс фармация

Но не всяка къща е дом. Къщата става дом, когато има огнище, люлка и хляб. А за всичко това е нужен труд – тежък и изнурителен. Трудолюбиви са били моите предци. Животът ги е дарил с поколения, които да продължават името на рода ни, да разнасят успехите на всеки, който ги е постигнал с добро и със старание. Много трудности са преживели моите предци, но въпреки препятствията по своя житейски път, са успели да съхранят българското в душата и сърцето си. Знаем това, защото днес, на семейни тържества, това се вижда в песните ни, в приказките,

на стр. 7

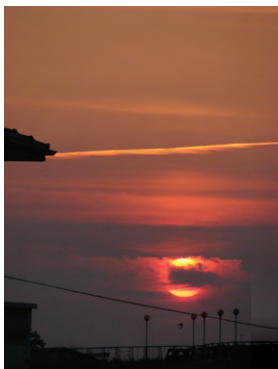

Мая Урумова,
директор на Библиотечно-информационния център на Медицински университет – Пловдив

Вода

Огън

Въздух

ПРОФИЛ НА ЛЕКАРЯ С УСПЕШНА КОМУНИКАЦИЯ (есе)

Лютиф Коджаахмед,
студент III курс, медицина

Лекарската професия винаги е била свързана с хората, техния живот, физическо и психическо здраве. За жалост обаче, в последно време, с навлизането на технологиите, заетите графици и претрупаното работно време връзката лекар-пациент е деградирала до такава степен, че в някои случаи лекарите гледат на болните не като на субекти, а като на обекти.

За да бъде един лекар наистина добър в професията си, според мен не е достатъчно само да познава съдържанието на дебелия медицински книги, с които са ангажирани студентските ни години. Нужни са и онези качества, които често биват забравени на фона на стремежа към академичен успех. Това са онези умения за комуникация с пациента, с които лекарят успява да погледне на болния като на нещо повече от набор от симптоми. Един наистина добър лекар не вижда само болестта, а боледуването, което е комплекс от патологията и характера на личността, изживяваща тази болест.

Лекарят трябва да умее да успокоява нервния пациент, да му предложи по-оптимистичен поглед към нещата, но

без да му дава празни надежди, трябва да умее да отсява излишната информация, но без да пропуска важните моменти и всичко това трябва да се върши без влагане на много излишни емоции, но не и до такава степен, че да се стигне до апатия.

За да бъде един лекар успешен в комуникацията с пациентите си, трябва да балансира всичките тези неща и да не забравя, че зад симптомите стои личност, която ги възприема по определен начин.

Лекарят трябва да заеме позицията на психолог – да се опита да разбере пациента, да разпознае чувствата и страховете му. Едва когато един лекар успее да достигне това ниво на комуникация, той ще е осъществил преход от един добър в един изключителен лекар.

МОИТЕ БЪЛГАРСКИ КОРЕНИ

(есе)

от стр. 6

пословиците и поговорките, на които възрастните учат децата и внуците си. На масата ни присъстват гозби, приготвени по стари български рецепти. Ние сме съхранили своите традиции, обичаи и фолклор – тачим ги, почитаме ги, прилагаме ги в ежедневието си, изучаваме ги в училище, за да не бъдат забравяни никога.

Ненаправно Паисий Хилендарски започва своята „История славянобългарска“, така скъпа за всеки българин, с думите: „Българино, знай своя род и език...“ Тези думи са актуални и днес и сякаш са писани за нас – хората с български корени, живеещи извън пределите на България.

Мечта на всеки българин, живеещ в Молдова, е да посети България. Това се случва и на мен. Какво е чувството ли? Прекрасно е да изпълиш една от мечтите си! Трудно ми е с думи да опиша това чувство, но ми се иска да споделя – за биенето на сър-

цето, спиращо дъха ми, и за „подкосените“ от вълнение крака. Разбрах! Чувствам се у дома си!

Изпитвам уважение и преклонение пред своите предци, живели през годините и станали причина да ме има и мен днес. Изпитвам не само преклонение, но и гордост от постигнатото от тези хора, които с много лишения, борба и упоритост са постигнали всичко в живота си и са устояли на превратностите на живота и на времето, благодарение на силната си воля, огромното желание за щастие и просперитет в семейството и упорития труд.

Какво е за мен миналото? Какво е за мен родината? Какво е за мен България? Коя съм аз? Знам, че съм българка. Знам! Защото българин е не този, който е роден в България, а този, който е научил децата си, че са българи! Аз съм научена на това и ще направя всичко възможно да продължа семейната традиция с гордост.

Антоанета Караиванова,
преподавател в ДЕСО

НОС КАЛИАКРА

Небето и морето
се прегръщат
в душата ми, молитвено
стаена.
Далеч сега е родната ми
къща,
но покрив ми е цялата
Вселена.
Пристъпвам между
каменни руини,
запазили на мъртвите
покоя.

Старая се безшумно
да премина
по пътя на годините
безбройни.

Насред пролука скална
коленича
в най-малкия параклис
на България,
където ме посреща
като жрица
старица, без да иска
подаяние.

Едва съзрима в черната
си кърпа
нагоре ме изпраща
с длани свити,
а сред вълните –
бели и безсмъртни,
танцуват волно
черните делфини.

Назад ме викат
бащин род, семейство...
Но нямам сили
да направя крачка
навън от този дом
божествен,
светлеещ през
пробойните на здрача.

ПЪРВА СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ – ОСТРИ СЪСТОЯНИЯ В ГРЪДНАТА ХИРУРГИЯ

На 11.03.14 г. кръжъкът по „Специална хирургия“ към Клиниката по специална хирургия в УМБАЛ „Свети Георги“ организира първата студентска конференция на тема „Остри състояния в гръдната хирургия“. Мероприятието се провежда в първа аудито-

рия на Аудитория комплекс на МУ – Пловдив. Участници в конференцията бяха студенти от първи до шести курс. Събитието започна с лекция на тема „Закрита гръдна травма“, представена от доц. д-р Иван Новаков, който е ръководител на кръжо-

ка. Другите 3 лекции бяха: „Спонтанен пневмоторакс“, „Хирургично поведение при плеврални изливи“ и „Хирургично поведение при плеврален емпием“, изнесени съответно от студентите: Валентин Иванов (четвърти курс), Симеон Печев (шести курс) и

Николай Николов (четвърти курс). Специален гост и модератор на събитието беше проф. д-р Петър Учиков, а секретар – д-р Вана Узунова. Над 200 сертификата бяха раздадени на всички присъствали и участвали в конференцията.

АМ

ГЕНЕРАЛНА АСАМБЛЕЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА АСОЦИАЦИЯ НА СТУДЕНТИТЕ МЕДИЦИ

Тази есен Асоциацията на студентите медици – Пловдив и МУ – Пловдив ще са домакини на ежегодната Генерална асамблея на Европейската асоциация на студентите медици – 9 – 13 септември. Тя е върховният орган на сдружението и в рамките на 4 дни ще се провеждат пленарни сесии относно политиката и развитието на асоциацията. Наред с това ще се състоят обучения, свързани с медицинско образование, обществено здраве, медицинска наука, европейска интеграция и др. Немалка част от Генералната асамблея са и неформалните обучения по „soft skills“, свързани с подобряване

на работата в екип, креативност, времево планиране и др. Генералната асамблея събира около 200 студенти по медицина от цяла Европа, една страхотна платформа, която тази година предоставя възможността на студентите от МУ – Пловдив да обменят опит с колеги от всички европейски държави и същевременно да докажат своята конкурентноспособност като бъдещи медицински специалисти. Заедно с Генералната асамблея, от 6 до 8 септември 2014 г. в МУ – Пловдив ще се проведе и първият Европейски студентски медицински конгрес по редки болести – EMSCon:

ХЕЙТЪРЪТ С НАЙ-МИЛОВИДНА...

от стр. 4

включвам и себе си в това число – самокритикувам се по-стойнно. Все пак да си критичен, е първата стъпка за постигане на реално качество. Когато правя нещо, винаги първо проектирам кога, къде и от кого може да се провали. Най-много ме дразни, когато ми се каже „не“. Мразя да ми отказват с оправдания. Аз също трудно отказвам, защото отказът е капитулация и бягане от отговорност. Пред трудност – винаги намирам начин да оптимизирам нещата, така че да се случат. Не понасям някой да не си върши работата или да е „в обедна почивка“. Определям себе си като „резервиран оптимист“.

Коцето е от студентите, за които присъствието на лекции и упражнения „е закон“, „защото има смисъл да разбереш материала още по време на лекция“. Времето за въпроси и дискусия е любимото му време, защото обича да провокира преподавателите с нестандартни въпроси и аналогии. Някой го приемат като леко провокативен, но това не го притесня-

ва. Проблемните диспути и защитата на каузи са любимото му занимание. В училище е организирал първия симулативен съдебен спор (по примера на американските диспути в часовете по право), пресъздаващ дело за убийство.

КК: „Постоянно имам въпроси, лошото е, че материалът винаги е много, а лекционното време ограничено. Харесвам преподавателите, които обясняват материала с казуси и случаи от своята практика. Така ни провокират и ни показват не само ррп лекция, а човешки живот. Карат ни да се чувстваме „търсачи на истината“.

Нерядко влизаш в пререкания с преподавателите – за какво най-често и има ли ефект?

КК: „Аръикам се за организацията на процеса – дати за изпити, часове за консултации. Почти винаги предложенията ми се приемат и

е да съм недооценен, но не права трагедия от това.“

Помагам на Коцето да търси следващата си постановка – но не негова. Оказва се, че той е страстен почитател на театралното изкуство. Любимото му представление е „Хубавото лошо време“ на Теди Москов. Като познавач ми обяснява, че любимите му актриси са Койна Русева, Мая Новоселска, защото счита, че те избират роли специфични и характерни, които никой друг не може да изиграе. За разлика от спорта – хич не е фен на самоцелната физическа активност, макар да осъзнава че „спортът е здраве“.

Оставям Коцето все така активен и отдаден на бъдещето си на медик, но и неотказващ всичко, което му се струва забавно, интересно и не противоречи на принципите му.

от преподавателите, и от колегите. Някои си дават лекциите, други – не, някои държат на присъствието, други – не... изобико ежедневни, стандартни неща. Сега искам да ни се удължи изпитната сесия с 3 седмици, надявам се на положително решение от Ректорски съвет.“

Не се ли опасяваш, че преподавателят ще те „нарочи“ и после на изпита доста ще те поизмъчп?

КК: „Не съм имал особени проблеми с конкретен преподавател. Е, случвало ми се

Идеята на новата ни рубрика „Лице на броя“ е тя да стане постоянна и да представя личности от МУ – Пловдив с технике академични и неакадемични истории, творчески занимания и интереси. Ако искате Вие или Ваши колега да бъдете „Лице на броя“, моля изпращайте ни материали на редакционната поща (pressmedica@abv.bg). Каним всички да станат „Лице на броя“!

Редакционен екип: Председател: проф. д-р Ст. Костянев, дмн – ректор на МУ – Пловдив; Отговорен редактор: И. Странджев (тел. 60 22 37); Редактори: М. Танев; Е. Христова; Езиков редактор: А. Куцарова; Организационен секретар: В. Гюлина (тел. 60 25 88); Графичен дизайн: Н. Пейчев; Предпечат: В. Янкова; Фотограф: Н. Витковска.

4002 Пловдив, бул. „В. Априлов“ 15 А, e-mail: pressmedica@abv.bg